

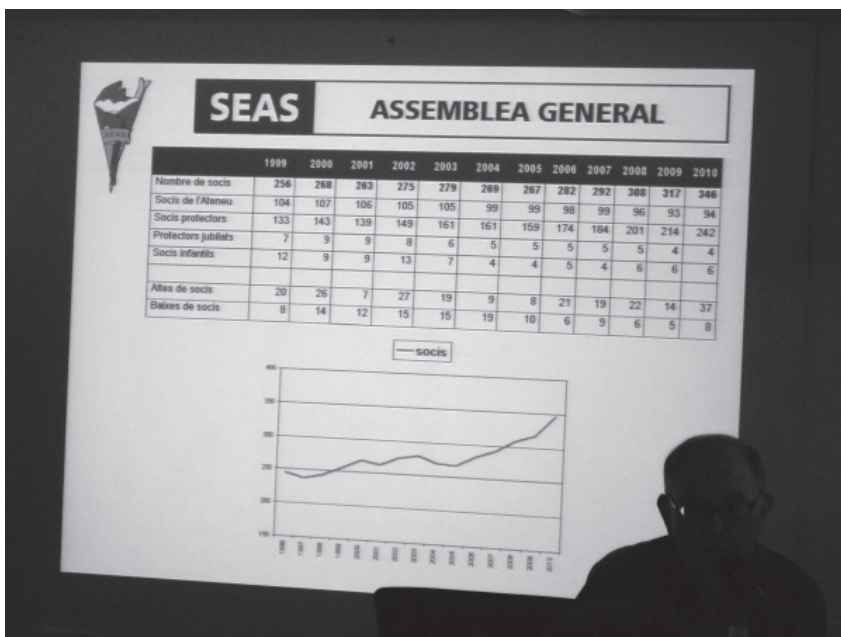
Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 293
Març
abril
2011

*En 10 anys hem passat de 256 a 356 socis, el que
demostra que l'entitat gaudeix de bona salut.
Enhorabona! Fotografia de Leonci Canals.*

11 març — Conferència «Efectes de les espècies clau en els espais naturals» per Santi Mañosa.

13 març — Excursió des del pantà de Sau a Cantonigròs passant per Tavertet i Rocallarga (Collsacabra) amb sortida a les 7 h.

18 març — Presentació del llibre *Atles dels arbres de Collserola* per Josep Nuet, a les 8 del vespre.

20 març — Excursió matinal a Montserrat (Bages) amb sortida a les 7.30 h.

25 al 26 març — Excursió d'alta muntanya al cim del Tristaina (Andorra).

8 abril — Conferència «Els parcs sota l'aigua» per Javier Romero.

10 abril — Excursió a les muntanyes de Prades (Conca de Barberà) amb sortida a les 7 h.

15 al 17 abril — Excursió d'alta muntanya al cim del Montludé (Vall d'Aran).

17 abril — Excursió matinal a Olivella i fondo de Querol (Garraf) amb sortida a les 7.30 h.

6 al 8 maig — Excursió d'alta muntanya a l'agulla de Pondiells (Pirineu aragonès).

6 maig — Conferència «El parc d'Aigües-tortes» per Josep Nuet.

8 maig — Excursió: Montellà, Bastanist, Estana, Béixec i Martinet (Cadí) amb sortida a les 7 h.

15 maig — XXXVII Marxa de Regularitat «Fulgenci Baños» al Vallès. Els detalls es donaran a conèixer en full a part.

22 maig — Excursió matinal al castell de Castellví (Alt Penedès) amb sortida a les 7.30 h.

20 al 22 maig — Excursió d'alta muntanya al Cotiella (Pirineu aragonès).

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

AIRES DE RENOVACIÓ

La gent estava impacient perquè comencés l'assemblea general d'enguany. El Barça jugava a casa i no era qüestió d'arribar tard i perdre's cap gol. La reunió va iniciar-se puntualment (ni un minut més, ni un minut menys) de la manera habitual: amb la lectura i aprovació de l'acta anterior. Va ser una lectura llarga, en consonància amb la gran quantitat d'activitats que es realitzen a la SEAS.

Els responsables de les diferents seccions van fer una valoració de les activitats dutes a terme i, en alguns casos, ens van avançar algunes novetats, com per exemple la creació d'una comissió que es reunirà un cop al mes per organitzar, encara millor, les properes Caminades Populars, la preferència dels mapes en paper en lloc dels digitals a la biblioteca, la barbacoa que tancarà la Marxa de la Regularitat; i els canvis que es portaran a terme a les excursions d'autocar per intentar evitar que l'increment de participants comporti que algú es quedi sense poder assistir-hi.

Van ser quaranta minuts de Memòria d'activitats que podreu consultar amb més detall a l'acta de l'Assemblea que estarà disponible en el local per als socis que la vulguin tenir.

En l'apartat del moviment de socis, vam poder contemplar un gràfic

espectacular amb una línia vermella enlairant-se amb força cap els 360 socis. En la piràmide d'edats continua creixent la franja compresa entre els 56 i els 65 anys. Què hi farem!

En Toni Simó va exposar els comptes de la SEAS amb claredat i transparència. Abans d'aprovar el pressupost del 2011, vam poder escoltar les noves propostes: l'augment de quotes, la publicació del llibre *Indrets d'una Guerra* (basat en el darrer cicle de conferències i excursions), la conferència sobre l'evolució del Parc de Collserola i el flamant carnet de soci, dissenyat pel Toni Royo, que deixarà enrere aquell mític carnet de cartró que ens ha acompanyant durant tants anys.

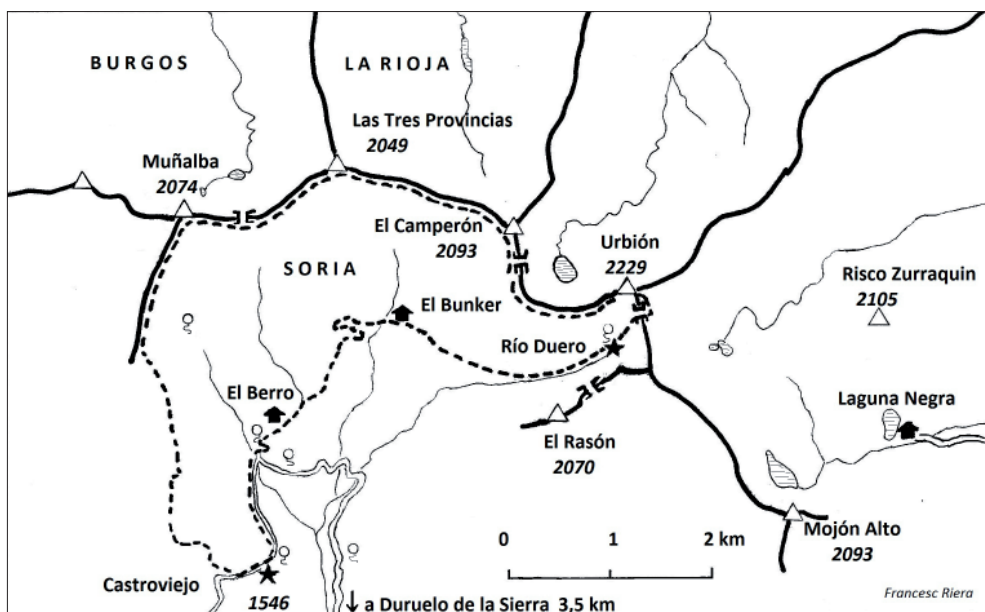
Llegint l'ordre del dia, hom podria pensar que aquesta assemblea seria similar a d'altres, però no va ser així. Abans d'iniciar el torn de precís i preguntes, en Jordi Gironès ens va anunciar que no es tornarà a presentar com a candidat a president en les properes eleccions per renovar la junta directiva. Amb paraules d'en Jordi, «quinze anys són molts anys i no és bo que una persona estigui tant de temps en un càrrec». Però tranquils, que en Jordi no ens deixarà abandonats: continuarà treballant de valent amb la nova junta perquè la SEAS no baixi el nivell d'excel·lència que ha mantingut fins ara.

UNA PASSEJADA PER LA SIERRA DE URBIÓN

**Francesc Riera Prenafeta i
Francesc Riera Romea**

El mes de juliol l'amic Xavier Montón, que es trobava uns dies de vacances a Sòria —la terra d'on era originari el seu pare—, ens convidà la família a visitar un seguit de paratges meravellosos d'aquesta terra castellana: La Fuentona, Calatañazor, Rio Lobos, etc. Aleshores sorgí la idea de pujar un dia a fer el Pico Urbión, cim culminant del tram de la serralada del Sistema Ibèric que es troba a cavall de les províncies castellanques de Burgos i Sòria, i la comunitat de la Rioja. Final-

ment no vàrem poder coincidir amb les dates de les vacances que ens havien de permetre fer l'excursió plegats, així que un bon dia de finals d'agost — amb amenaça de pluja inclosa — acompanyat pel meu fill Francesc, des de l'Aragó on estíuejàvem, enfilàrem la carretera fins a la població soriana de Duruelo de la Sierra i des d'allí seguírem una pista paral·lela al riu que ens menà fins a l'àrea de pícnic de Castroviejo on deixàrem el vehicle. L'opció d'anar per la Laguna Negra, que és la més habitual per pujar a l'Urbión, la descartàrem per tractar-se d'un paratge bonic però massa turístic, alhora que des de Castroviejo ens permetia fer una excursió circular sense tornar pel mateix camí de l'anada.

La Laguna de Urbión i el cim del mateix nom al fons. Fotografia de Francesc Riera.

Arenoso (2.146 m) i al cim de l'Urbión (2.229 m) és un moment (0,8 km).

Apuntem aquí un vers d'Antonio Machado en el qual, malgrat la brevetat, ens descriu la impressió que causa la serralada i el seu cim al visitant:

*Castilla, de largos ríos,
tiene un puñado de sierras
entre Soria y Burgos como reductos de for-
taleza,
como yelmos crestoados
y Urbión es la cimera.*

Comencem la caminada en direcció nord, retornant un tram de 870 metres per la pista per on hem vingut amb el cotxe, i la deixem per seguir recte cap amunt on, després d'un parell de revolts pronunciats, arribem a la font i refugi del Berro (1,4 km). Envoltats de magnífics exemplars de pi roig, seguim el GR 86 que ara ja va deixant de ser pista per convertir-se en camí el qual, a l'alçada d'una curiosa construcció anomenada «El Bunker» (2,7 km), va girant sensiblement cap a llevant per anar a buscar la capçalera d'un incipient riu Duero.

El bosc a poc a poc ha anat desapareixent i ara la brolla d'estepes i ginesteres ens acompanya, mentre les talaies rocoses de Peñas Blancas i El Rasón flanquegen el sender, que ara ja va tocant el rierol que 897 km més avall, ja en terres lusitanes, desembarcarà a l'Atlàntic. Un rètol ens indica que hem arribat al naixement del Duero (2,5 km), d'aquí al coll Portillo

L'ascensió no té cap dificultat i val la pena aturar-se una estona dalt d'aquest castell de conglomerat coronat per una creu amb el peu retorçat (no sabem si expressament, per mala llet o bé per les forces de la natura) i contemplar el paisatge que ens envolta, modelat probablement pel que foren antigament glaceres, la Laguna de Urbión als nostres peus i cap a l'oest la carena que hem de seguir. La davallada la fem per la part contrària d'on hem vingut, és a dir cap a ponent, passant per damunt del circ de l'esmentada Laguna.

Unes gotes de pluja ens esperonen, el corriol es desdibuixa sovint, però no hi ha pèrdua, cal anar seguint la carena amb els seus punts elevats i les seves respectives sifonades fins arribar al Pico de las Tres Provincias (2.049 m) (3,8 km), lloc on tal com indica el seu nom conflueixen les divisions administratives de Burgos, Sòria i La Rioja.

Naixement del riu Duero. Fotografia de Francesc Riera.

El vessant nord, primer de La Rioja i després burgalès, és molt més escarpat que el meridional, també es veu més desforestat que no pas el sorià, potser per això dalt del vèrtex hi ha una escultura al·legòrica als llenyataires. Matollars baixos de ginebrons i blocs de pedres són aquí dalt els nostres hostatjants, a més d'un ramat de vaques de mirada inquisidora, potser perquè som els únics humans que veuen des de fa dies.

Seguim la carena occidental, tres petites elevacions i arribem al Pico Muñalba (2.074 m) (1,7 km) i a partir d'aquí iniciem, ara sí, el descens pel vessant meridi-

onal, entrant novament al bosc fins a trobar la pista rodera, que seguint-la a mà esquerra ens ha de dur en aproximadament un quilòmetre i mig al lloc de partida on hem deixat el vehicle (4,8 km). En aquest indret condicionat per a berenador, amb una font i algunes taules, poguérem gaudir d'un merescut entrepà i de la bota de vi que havíem deixat al cotxe; el nen, no cal dir-ho, va gaudir de la seva corresponent taronjada. Castroviejo és un indret singular format per monòlits i passadissos entre blocs de gresos modelats capriciosament pel vent i l'aigua, a mode d'una petita Ciutat Encantada, de

Pico de Urbión (2.229 m), cim culminant de la província castellana de Soria. Foto de Francesc Riera

tal manera que paga la pena de donar-hi un tomb.

Per acabar i com a curiositat, ens ha semblat interessant comentar dos criteris etimològics sobre l'origen del topònim Urbión. L'un defensa que prové de l'iber i el relaciona amb *turmo* o *turbo*, amb el significat de penyal o roca alta i aïllada, del qual la parla n'hauria fet desaparèixer la *t* inicial, i recorda que encara avui trobem orònims com Turbo i Turbón. L'altra opinió en canvi aposta per un origen basc o indoeuropeu del mot, procedent de la partícula *ur / urb / orb* que

amb el significat d'aigua el trobem en diversos exemples molt estesos per la toponímia peninsular i fins i tot francesa: Urbiola, Urbizu, Urbina, Urbia, Urbio, Orba, Orbigo, Orbise, etc. Bé, nosaltres no en sabem tant com ells i deixem la discussió per als entesos en la matèria.

Excursió realitzada el dia 29 d'agost de 2009

Itinerari a peu i altituds

Castroviejo (1.546 m) - Fuente del Berro (1.570 m) - Refugi «bunker» (1.770 m) - Naixement del Duero (2.080 m) - Pico de Urbión (2.229 m) - Peñas Blancas (2.161 m) - Picacho del Camperón (2.093 m) - Pico de las Tres Provincias (2.049 m) - Peñas Negras (2.044 m) - Muñalba (2.074 m) - Castroviejo (1.546 m)

Recorregut aproximat: 17,70 km
Temps invertit en l'excursió: 5 hores

Desnivell màxim (Castroviejo - Pico Urbión): 683 mts

Cartografia emprada

La Laguna Negra - Picos de Urbión. Editorial Piolet (Barcelona) - Ediciones Desnivel (Madrid). Escala 1:25.000

Sierras de Urbión, Neila y Cebollera. La Tienda Verde (Madrid). Escala 1:50.000

ROCA FORCADA

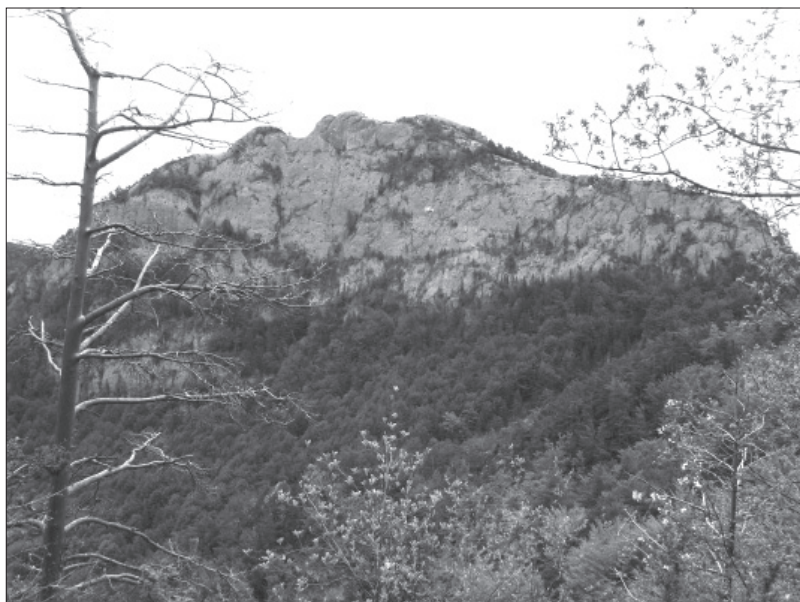
Ferran de la Fuente

La serra de Catllaràs té infinitat de racons d'una bellesa poc comuna. Els boscos i prats decoren la muntanya amb una gran varietat de verds. Si afegim que el territori és molt trencat amb profusió de petites serres i valls amb innombrables raconades, l'atractiu guanya enters. Sovint el rocam sobrepuja l'exuberant vegetació produint cingleres i cims espectaculars; Roca Forcada n'és un d'ells.

La Roca Forcada, malgrat ser molt a prop del PR C-52 —camí molt freqüentat pels excursionistes que travessen el Catllaràs des de la Pobla

de Lillet cap a la Clusa i Castell de l'Areny o bé cap a Falgars— no es veu des d'aquesta ruta perquè la minúscula serra de Falcús fa de pantalla. Des de la pista, que passa entre el xalet de Catllaràs i la Roca de la Lluna, surt una pista que permet l'aproximació a la Roca Forcada. És des d'aquesta ruta quan es pot veure la vertiginosa paret nord d'aquesta muntanya de material conglomerat.

Iniciareu la sortida del monestir de Santa Maria de Lillet i l'església circular de Sant Miquel, ambdues romàniques. El PR C-52, que inicia el seu recorregut a la Pobla de Lillet, arriba a aquests monuments i comença a pujar muntanya amunt fins al seu final al GR-4 i PR C-129 al collet Llebató.

*Roca Forcada.
Foto de Ferran
de la Fuente.*

Masia de l'Ardericó des de la Roca Forcada. Allançada. Foto de Ferran de la Fuente.

Entremig d'una magnífica pineda, el PR us portarà en disset minuts al castell de Lillet o, més ben dit, les seves ruïnes.

Després d'una contínua pujada des de la sortida, al cap de 15 minuts més el camí es fa planer i més agradós. El camí està perfectament senyalitzat amb les marques blanques i grogues dels PR.

Vint-i-cinc minuts més tard arribareu a un lloc anomenat Terra Negra, on trobareu una pista més ampla i un pal indicador. Heu de deixar el PR, el qual seguirà per la pista a la dreta. Seguireu l'itinerari creuant la pista i remuntant el prat sota la pineda esclarissada que teniu al davant. Heu de pujar en paral·lel al torrent que tindreu a la dreta. Més amunt, el rastre es convertirà en un corriol més clar. A l'altra banda del torrent apareixerà la pista que puja des de la collada de Falgars. De seguida

mireu de creuar el torrent abans del tomb que la pista farà cap a la dreta deixant a l'esquerra la pista menys transitada que va a l'Arderiu. Seguiu la pista que tomba i al cap de deu minuts en trobareu a l'esquerra una altra per la qual heu de continuar. Un rètol anuncia en aquesta direcció la font de l'Ardericó. Trobareu aviat la boca d'una mina al costat de la pista. Fixeu-vos en aquest lloc, ja que a la tornada, al davant mateix de la mina, es produirà un canvi de direcció.

Poc més endavant, entre els pins podreu veure la mola de Roca Forcada. Pocs minuts després arribareu a un coll on la pista tomba a la dreta i inicia el descens, és la collada d'Arderiu. Cal deixar la pista i, de front, entre els arbres, cercar les fites que us conduiran rocam amunt.

Aquí es fa difícil descriure el camí perquè el rastre puja entre esquerdes i canaletes. Quan arribeu a una pan-

xa de roca plena de teules trencades procedents d'una insòlita construcció que ves a saber què va ser, cal passar pel costat de les ruïnes i després cap a l'esquerra a la recerca d'alguna fita per seguir pujant.

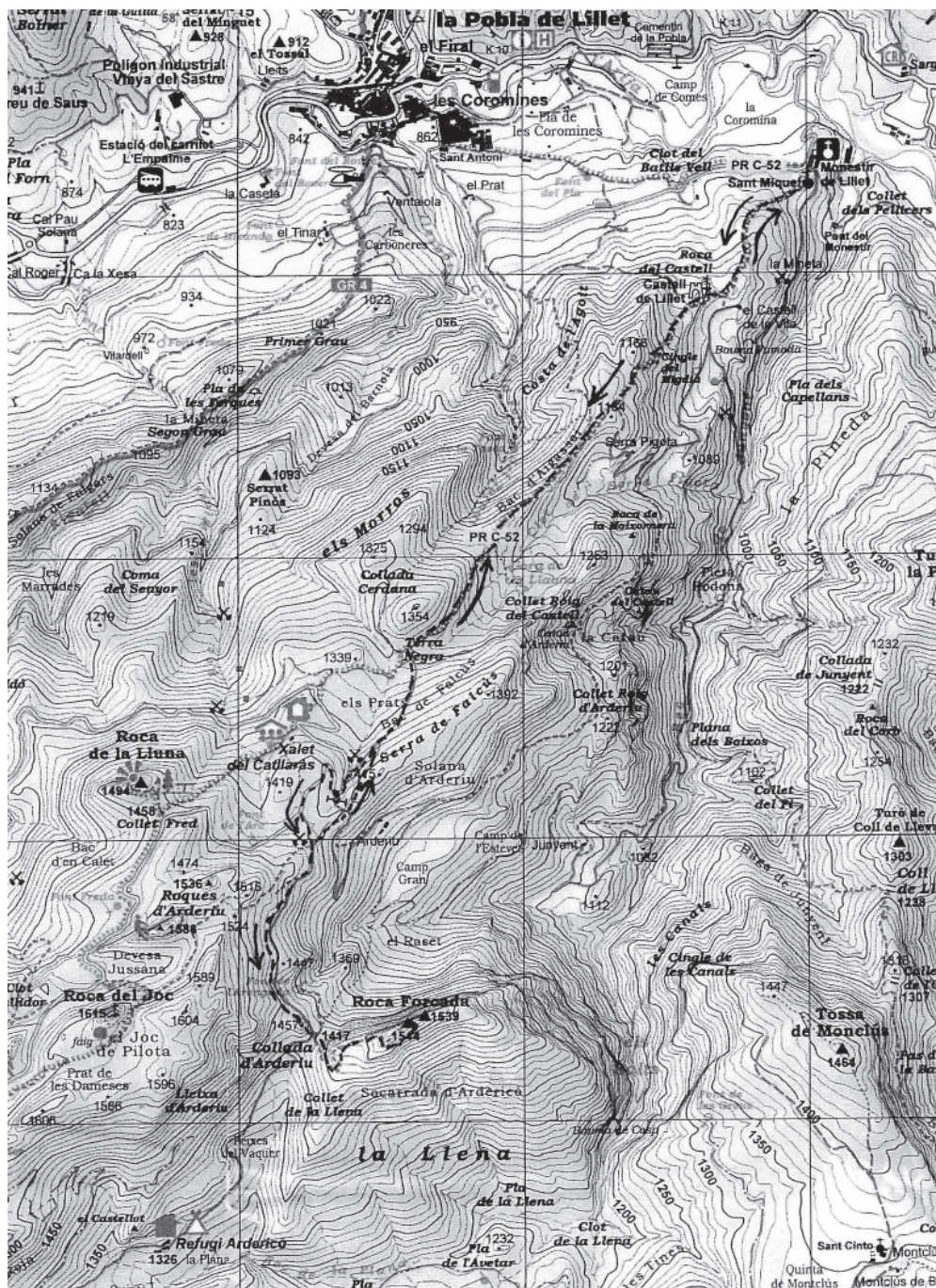
Sincerament us diré que no vaig poder pujar fins al cim perquè el rastre que vaig trobar em va portar a una paret molt exposada a tan sols uns quatre o cinc metres del cim i, naturalment, em vaig estimar més baixar no tan de pressa, però amb més garanties de continuar amb bona salut. El camí de pujada cal cercar-lo més a la dreta (vessant sud), on els conglomerats són més arrodonits i accessibles, cosa que no vaig fer per manca de temps.

La panoràmica des del punt més alt que vaig assolir és magnífica cap al nord, amb una vista espectacular dels cims més alts de les serralades prepirenques fins a la vall de l'Arderiu, a 200 metres sota dels nostres peus.

La baixada pel rocam, gairebé més lenta que la pujada, us portarà de nou al coll i a la pista que desfareu fins a la mina abans esmentada. Diametralment a la dreta surt un camí cap a la carena de la petita serra de Falcús, oposada a la Roca Forcada, i que tanca la vall pel nord; immediatament baixareu cap a l'esquerra per un prat que de seguida identificareu com la continuació del camí de pujada abans de prendre la pista ampla del tomb a la dreta. Creuareu la pista que porta a l'Arderiu i, per la dreta del torrent, desfareu el camí de pujada. Trobareu el pal de senyalització i pel mateix camí de pujada arribareu a Santa Maria de Lillet, final de l'excursió.

Recomano dur un bon mapa de la zona: el Catllaràs-Picancel escala 1:25.000 de l'editorial Alpina és una bona eina. La pista que porta a Santa Maria de Lillet surt a un quilòmetre de la Pobla en direcció a Gombren.

Horaris	parcial	acumulat
Santa Maria de Lillet – castell de Lillet	17 min	
Castell de Lillet – camí planer	20 min	37 min
Camí planer – Terra Negra	25 min	1 h 02 min
Terra Negra – pista ampla	15 min	1 h 17 min
Pista ampla – coll d'Arderiu	20 min	1 h 37 min
Coll d'Arderiu – Roca Forcada (cim)	20 min	1 h 57 min
Roca Forcada – Santa Maria de Lillet	1 h 30 min	3 h 27 min

VALL D'ESTIULA (CAMPDEVÀNOL)

Joaquim Carbonell

Prop de la població de Campdevànol existeix un racó anomenat Vall d'Estiula on pel seu fons salta i serpenteja el torrent de la Cabana que va deixant, amb el pas dels segles, un petit rosari de gorgs.

Agafant la carretera GI-401 que uneix Campdevànol amb Gombrèn i a poc més de dos quilòmetres hi trobareu el càmping El Pirinenc. Just a l'esquerra de la seva porta d'entrada hi ha un caminot que baixa i travessa, per un passallís, la llera del riu Merdàs i a tocar l'aigua del vessant dret hi trobareu l'esplanada de l'àrea de lleure de la Font de Querol. Aquest és un bon lloc per deixar el vostre vehicle i començar una deliciosa caminada pel torrent de la Cabana.

Heu de seguir aigües amunt el Merdàs durant uns 15 minuts fins a trobar una plana on hi ha l'aigua-barreig del Merdàs amb el torrent de la Cabana. Què cal fer ara? Primer de tot llegir un gran cartell que ens notifica, entre altres advertiments, que no està permès estacionar vehicles en tot el camí d'Estiula i que si ho feu podreu incórrer en una greu infracció que pot ésser multada amb un import que es belluga entre els

Gorg de la Bauma. Foto de Josep Maria

6.000 i els 600.000 euros. Ah! també ens diu el cartell els motius que han dut l'Ajuntament de Campdevànol a prendre aquestes dràstiques mesures (mesures que només s'apliquen els mesos d'estiu). Seguidament, i obeint l'imperatiu cartell, continuareu la marxa a peu remuntant el torrent pel seu vessant esquerre per una pista cimentada. Deixareu al cap de poc, i a la dreta, cal Paraire, mas que us dirà que si voleu podeu estacionar el vehicle a la vora del camí per entrar a la casa i comprar-hi bon formatge fet per ells.

Gairebé davant del mas i a l'esquerra hi ha una senyalització que us mana baixar cap el fons de la vall per encaçar al cap de poc l'aigua del torrent de la Cabana que caldrà travessar. Ara ja només haureu de seguir aigües amunt el rierol i anar trobant les indicacions que anuncien la proximitat de cada gorg.

Set són els tolls que conformen aquesta part de la vall i que per aquest ordre us aniran apareixent davant els ulls: de la Cabana, de la Tosca, de l'Olla, de la Bauma, del Forat, Colomer petit i Colomer. Quin més bonic que l'altre! La seva aigua color verd clar es barreja amb el verd intens dels pins i prats que els tapen i bressolen. Gairebé un paradís!

No sé quina estació recomanar-vos per fer-hi la visita, però jo diria que l'estiu és desaconsellat. Dos espais d'acampada molt propers fan que molta gent els aprofiti per refrescar-se i prendre el bany estival així com practicar-hi alguna aventura aquàtica. Tardor, hivern i primavera

seran bons moments per trobar-hi solitud i una quietud trencada només per la remor de l'aigua, agombolat tot per una variada gamma de colors.

Una vegada hàgiu xalat de valent tot veient l'entorn i ja superat el gorg Colomer, el més gran de tots i que presenta el salt d'aigua més enlairat, podeu fer tres coses per retornar a l'inici de la caminada:

a) Tirar aigües avall pel torrent de la Cabana desfent el camí de pujada.

b) Del toll Colomer pujar en direcció nord fins a trobar en 5 minuts la pista, que aquí dalt ja és de terra, i resseguir-la sempre avall.

Gorg de la Tosca. Fotografia de Josep Maria Rius.

Al gorg de Colomer Gran. D'esq. a dreta: Josep Maria Rius, Joana Jimeno, Anna Maria García, Enric Vendrell, Francesc Obiols i Joaquim Carbonell. Foto de Joaquim Carbonell.

c) Seguir les indicacions dels pals que us diuen que teniu 1.45 hores per arribar a la font de Querol pel camí marcat que s'enfila suaument cap a la carena en direcció nord-est.

L'opció a) ja l'he explicada en parlar de la pujada, la b) és una baixada monòtona per una pista, l'inici de la qual és de terra i més avall de ciment i la c) és la que us portarà al lloc de sortida per paratges nous entre pinedes i prats passant pel collet de Daguí i can Gausacs o

Baussacs, després de deixar enrere dos bells miradors de la serra de Montgrony, els Pirineus i les valls d'Estiula i de Gausacs o Baussacs. Sense parades hi haureu esmerçat unes tres hores.

Us recomano visitar aquest lloc d'internet <http://www.xelu.net/html/rutes/> on hi trobareu una informació molt detallada de tota la ruta.

Amb companyes i companys de la SEAS vàrem ser al torrent de la Cabana el dia 23 d'agost de 2010.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 10 de gener de 2011

— Altes: Samuel García García (1071) i Ester Poquet Ros (1072) foren altes de desembre de 2010 i al gener les altes han estat: Maria Dolores Romero Peláez (1073), Santiago Millanes Franco (1074), Sergi Parera Urpí (1075), Pol Kvam Garí (1076), Erik Kvam Garí (1077), Maria Isabel Elias Gil (1078), Ramon Prat Bofill (1079), Dolors Dot Bach (1080) i Mercedes Solís Rodríguez (1081)

— Baixes: Laia Èlia Gallego (971)

— Durant la reunió s'informa que hi ha hagut les baixes dels anunciants del butlletí: Forma Cuines i Disseny Mobles.

— L'Ajuntament ens ha atorgat una subvenció especial de 1.200 euros en concepte d'ajut per a la publicació del nou llibre de la SEAS *Indrets d'una guerra*, basat en l'anterior cicle de conferències i excursions.

— A la reunió es mostra la preocupació per donar cabuda a l'autocar a tots els companys que volen inscriure's a les excursions. S'estudiaran mesures per poder-hi encabir més gent sense superar un límit raonable, d'acord amb cada excursió.

— La comissió creada per tractar l'activitat de la Caminada Popular

ja està treballant amb una reunió mensual i amb la voluntat de millorar els aspectes organitzatius.

Reunió del 7 de febrer de 2011

— Altes: Josep Peralta Jurado (1082).

— Després de la celebració de l'assemblea general que va tenir lloc el 5 de febrer, es fa una anàlisi positiva sobre el seu desenvolupament (vegeu un resum a la pàgina 3 d'aquesta butlletí). En l'assemblea es van aprovar les noves quotes anuals que es detallen tot seguit:

Soci SEAS i Ateneu	12,40 euros
Soci jubilat Ateneu	6,20 euros
Soci protector	38,50 euros
Soci protector jubilat	19,25 euros
Soci infantil	10,90 euros

— A l'assemblea es va informar que aquell qui estigui interessat a participar en un curset de fotografia o de GPS, cal que ho notifiqui a la Junta per veure si hi ha possibilitats de fer-ho en funció del nombre de sol·licitants.

— S'accepta facilitar a l'Orfeó Enric Morera els marcs que utilitzem per als concursos fotogràfics, d'acord amb la seva sol·licitud destinada a una exposició commemorativa dels seus 60 anys.

Butlletí de la SEAS. Any 45, núm. 293

Taula de redacció: Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente, Maria García, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Romi Porredon llegint Maragall a una matinal al Montseny	
Calendari	2
Assemblea General.....	3
Una passejada per la sierra de Urbión, per Francesc Riera (pare i fill)	4
Roca Forcada, per Ferran de la Fuente.....	8
Vall d'Estiula (Campdevàrol), per Joaquim Carbonell	12
Informació de la SEAS	15

Darrerament hem tingut a Collserola la bona notícia de l'arranjament que ha fet l'Ajuntament recuperant la font de Can Merlès. Un tipus d'iniciativa que esperem que tingui continuïtat. Fotografia de Jordi Gironès.